

22. Quod annus integer, qui predictis decretis anni 1624. prescribitur in poenitentia, & jejuniis ad ejiciendos incorrigibiles, ad sex tantum menses continuos imposterum coarctetur, & restringatur.

23. Quod facultas Generalibus Ordinum de consilio, & assensu ex gravioribus Religiosis in singulis capitulis, & cong. generalibus ad causas ejiciendorum eligendis attributa, extendatur etiam ad quoscumque Provinciales, qui electis pariter in congregationibus provincialibus sex gravioribus de propria provincia Religiosis à Generali confirmandis de illorum consilio, & assensu causas hujusmodi cognoscant, & ad effectum ejiciendi incorrigibiles sue provincie, & ejectionem pronuntiandi, accedente approbatione Generalis desinant salva semper Sancte Sedis, & Sacre Congregationis Concilii in causa recursus, & appellationis auctoritate.

24. Quod Imposterum processus conficiatur iuxta regulas, constitutiones, ordinationes, & stylum curie usque ordinis, & religionis, donec aliter fuerit à Sacra Congreg. provisum.

25. At quia nimis sine delectu facilitas recipiendi quoscumque religionis ingressus petentes, & à religione forsan alienos, duram satis tractu temporis necessitates parit eosdem à claustris ejiciendi, ne hujusmodi semina, quæ à principio ad fructum faciendam cadunt in terram bonam, paulatim contaminata inordinatis moribus usque ad incorrigibilitatem succrescant in paleas, eadem Sacra Congreg. annuente S.D.N. sub interminatione divini iudicii, nec non privationis vocis active, & passive, ac dignitatum, & officiorum vobentorum cum inhabilitate ad eadem imposterum vobinentia, quibuscumque predictorum Ordinum Superioribus districtè præcipit, & mandat omnia, & singula decreta san. mem. Clementis VIII. registrata post predictum san. mem. Urbani VIII. de apostasia, & ejectis incip. Regularis, Sanctissimus, & Nullus, una cum nullis subsequentibus decretis, provisionibus, & respectivè moderatioribus bis in anno legi, eadem ad usum servari, penas in eisdem contentas innovari, & capitibus ordinum intimari, ne hujusmodi decretorum transgressores, qui in lege gloriantur, per prævaricationem legis Deum inhonorant, & ne militia Christi adscripi tam de facili fiant desertores ac profugi.

26. Datum Roma die 24. Julii 1694. C. Card. Mariscottus Pro-Prefectus.

4. Ex quibus decretis colligitur quinque prærequiri ad expulsiorem incorrigibilis. Primum est recidivatio expellendi in grave crimen. Secundum est monitio, seu poena reiterata reo incussa ad ejus correptionem. Tertium est processus institutus juxta ordinem constitutiones in ordine ad expulsiorem. Quartum est formalis carceratio expellendi in jejuniis & poenitentia. Et quintum est incorrigibilitas in eodem. Recidivatio in ordine ad expulsiorem non requiritur, quod fiat in idem crimen speciei, sed sufficit quod fiat in alia delicta quamvis speciei diversa; unde si quis primo punitus de fornicatione, secundo de percussione, tertio de furto, denuo delinquit alio crimine videlicet proprietatis, apostasie, & hujusmodi, potest ab ordine ejici non minus ac si ter de eodem specie delicto fuisset punitus. Novar. in Lucern. Regul. verb. Incorrigibilis; Passerin. de statu hom. tom. 4. quest. 289. art. 8. Ric. part. 4. dec. 101. Rodriq. tom. 1. quest. 30. art. 14. Anton. à Spiritu S. consulti. 17.

6. num. 3. Portell. verb. Ejicere num. 2. & alii passim. Monitio, seu poena debet esse tria; arg. cap. Contingit 45. de sent. excomm. ibi: Tertio, te communit, cap. Ea quæ & de statu Monachorum. Donat. Praxi Regul. tom. 1. trad. 8. de ejectis quest. 10. num. 2. Portell. verb. Ejicere num. 1. §. secundo nota, Mattheuc. Official. cur. cap. 25. num. 16.

7. Ameno præd. tit. 5. §. 6. num. 26. Processus debet esse instructus juxta cujusque religionis stylum, & constitutiones, & per ipsum debent plene probari causæ expulsionis, nempe quod reus de delictis gravibus juxta Jus commune aut proprii ordinis constitutiones antea fuerit ter punitus, aut canonice, & judicialiter monitus, & his non-obstantibus nihil melior factus, adhuc conversationem, & vitam relaxatam continet sine ulla spe emendationis, cit. decr. Urbani VIII. §. 4. & cit. decr. Innoc. XII. §. 4. & communi Doctorum.

Carceratio formalis licet ex cit. decr. Urbani VIII. §. 4. debuisse continuare per annum integrum, ibi: Unus anni spatio in jejuniis, & poenitentia probetur in carceribus, ex cit. tamen decr. Innoc. XII. §. 4. restringitur ad solos sex menses, ibi: Quod annus integer, qui in predictis decretis ann. 1624. prescribitur in poenitentia, & jejuniis ad ejiciendos incorrigibiles, ad sex tantum menses continuos imposterum coarctetur, & restringatur. Tempus carcerationis taxatum ad sex menses à Sacra Congreg. Concilii in cit. decr. jussu Innoc. XII. edit. debet esse continuum, & completum, habetur ex declaratione Sacra Congreg. Concilii ad dubia proposita à Procuratore Generali Ordinis S. Marie de Mercede, ubi ad secundum dubium conceptum his verbis: Secundo, an Regularis pluribus interpolatis vicibus pro reiteratis delictis, in diversis temporibus commissis in carceribus detentus, possit uno carcerationis anno (ut supra interpolate expleto) tanquam incorrigibilis à religione ejici, si post dictum annum carcerationis interpolatum, animo indurato in sua pertinacia perseveraverit, iterum delinquit sic præcisè respondit die 23. Jun. 1652. Sacra Congreg. Eminentiss. Cardinalium Concilii Trident. interpretat, omnibus mature perceptis. Ad secundum respondit, non sufficere annum carcerationis interpolate expletum, sed requiri spatium unius anni continuum, & integrum. Unde idem censendum est de carceratione ad sex menses ex decretis ejusdem Sacra Congreg. sub Innocent. XII. restricta. (Regulariter ad custodiam non in poenam carceratio efficitur: leg. 16. tit. 1. & tit. 29. per tot. p. 77.)

Hinc si reus è carceribus intra tempus præfixum aufugiat, nequit incorrigibilis declarari, & expelli, quia continua carceratio ad sex menses est de substantia incorrigibilitatis, sicuti erat contenta carceratio ad annum ante decreta edita jussu Innocentii XII. ut patet ex dicta declaratione Sacra Congregationis Concilii ad dubia &c. ubi id ad primum dubium conceptum his verbis: Primo, an Regularis constitutus in carceribus spatium unius anni in jejuniis, & poenitentia, ad finem ut tanquam incorrigibilis à religione ejiciatur, si è carceribus fugiat (dicta carcerationis anno nondum expleto) & inde sit ejactus, possit tunc, ut incorrigibilis ejici, an vero, quid aliud faciendum sit sic præcisè respondit: Ad primum respondit, regulares delinquentes ut incorrigibiles à religione ejici non posse, anno carcerationis nondum expleto. Unde in tali casu optimum expediens est petere dispensationem à Sacra Congreg. Concilii quæ ex tali fuga cognoscens evidenter ejus incorrigibilitatem, dispensare poterit, prout in facili contingit aliis dispensavit, ut referunt Donatus Praxi Regul. tom. 1. part. 2. tr. 71. de Ejectis quest. 11. num. 9. Pirrh. Corrad. prax. dispens. Apostol. lib. 6. cap. 15. n. 31. Amen. præd. crim. tit. 5. §. 6. num. 40. Carceratio non debet esse ad solam custodiam, sed debet esse qualificata afflictione, & poenitentia in carcere formalis seris, & vinctibus munito sine caputio, & chorda, seu hujusmodi, in pane, & aqua simul cum flagellatione in publico reflectorio saltem aliquibus hebdomadæ diebus, vel saltem qualibet feria sexta; colligitur ex cit. decr. jussu Urbani VIII. editis §. 4. ibi: Verum etiam unius anni (modo sex mensium ex moderatoria sub Innocentio XII.) spatio in jejuniis & poenitentia probetur in carceribus, & tenet Bordon. tom. 4. part. 3. resol. 209. num. 44. Ameno de incorrigibilitate expulsiore part. 9. quest. 13. num. 115. Mattheuc. offic. Cur. c. 25. num. 17. & 18. & alii.

Incorrigibilitas est in eodem, qui vere dicitur incorrigibilis, si convictus & punitus de tribus gravibus, & atrocibus criminibus, & probatus per sex menses in carceribus in jejuniis, & poenitentia, non fuit emendatus, sed animo indurato adhuc perseverat in sua pertinacia, colligitur ex cap. Cum non ab homine 10. de iudicis, cap. Cum ad Monasterium 6. & cap. Ea quæ 8. de statu Monachorum. cap. Ut fama 35. & cap. Contingit 45. de sentent. excommunit. & ex cit. decr. jussu Urbani VIII. edit. §. 4. & tenet Pasqualig. ad Laurent. de Franchis part. 1. numer. 1058. Mattheuc. loc. cit. num. 15. Portell. in dub. Regul. verb. Ejicere num. 3. vers. Secundo nota, ubi sic sub-

subjungit Unde colligit, non sufficere quod Religiosis committat tria crimina atrocia ex una quasi vice morali, unum post aliud, vel simul, ut dicatur incorrigibilis, si non sit ter punitus cum distinctis intervallis, & distinctis poenitionibus; sed opus est, ut per intervalla fiat crimina, & cuilibet adhibetur poenitentia, & Monachus non respiciat, aliam non diceretur incorrigibilis, quia pertinacia proprie consistit in resistentia per distinctas objurgationes; non vero satis colligitur ex una solam resistentia; & ipsam nomen incorrigibilis proprie non denotat continuationem ad crimina, sed respectum ad correctionem, vel poenitionem ter contemptam.

14. Ad probandam incorrigibilitatem pro expulsione non potest carcerari, nisi qui post tertium delictum, & tertiam poenitionem iterum delinquit; Passerin. de hominum stat. question. 189. art. 8. num. 169. Bordon. tom. 4. part. 3. resol. 108. Pellicaz. tract. 9. cap. 4. num. 242. Barb. in cap. Cum non ab homine 10. de iudic. num. 10. Sanctorum de poenitent. cap. 19. quest. 2. contra Amenum de incorrigibilitate expulsiore part. 1. quest. 11. per tot. Et ratio est, quia ut recte dicunt citati Doctores, carceratio sive annualis ex decretis jussu Urbani VIII. editis, sive Semestris ex moderatoria sub Innocentio XII. statuta, ad experimentum incorrigibilitatis, fuit inducta ad effectum removendi incorrigibilem à sua pertinacia & obstinatione in peccatis; sed tertio punitus, & (ut supponitur) emendatus non habet à quo per carcerationem removeatur; ergo ad hoc ut habeatur fundamentum talis carcerationis non potest carcerari, nisi postquam compleverit poenitentiam de tertio delicto, adhuc quarto delinquit, aliter talis carceratio esset injusta, cum jam pro tribus patratís delictis, trimis sibi impositam poenitentiam compleverit, & jura improbant binam poenitentiam in idem crimen. Nec valet, quod dicit Amenus loc. cit. num. 106. nempe quod data nostra sententia, oportet, quod ante expulsiorem quinque deliquisset expellendus, nempe ter ante carcerationem, semel pro carceratione ineunda, & illa peracta, iterum pro effectu expulsiore, quod secundum ipsum inauditum est, nec apud ullum auctorem invenitur necessaria patratio quinque criminum successorum. Non valet, inquam, quia licet non explicite, dixerunt tamen implicite citati pro nostra sententia Doctores. Et hoc est maxime consentaneum cit. Decretis sub Urbano VIII. editis, ubi §. 4. sic expresse habetur: Ceterum Sacra Congreg. Religionum Superiores serio admonet, ac per Jesu Christi viscera obtestatur, ut memores paterna charitatis, & mansuetudinis, quam professentur, nihil intendant relinquunt, ut laerentur animas fratrum suorum, fere in profundum malorum delapsas, antequam gravissimum, & atque extremum expulsiore remedium experiantur. Et consonat textus in cap. Contingit 35. de sentent. excommunit. ubi sic expresse statutur; Mandamus, ut tales, si tertio à te communiti, seipsos contempserint emendare, illius efficiantur immunitatis extorres, que pro Clericorum tutela, & laicorum violentia coercenda demonstratur instituta; ubi nota illa verba: Si tertio à te communiti, seipsos contempserint emendare, per que evidenter demonstratur non posse deveniri ad ulteriorem poenam, nisi trine monitioni, seu poenitioni superveniat contemptus, seu relapsus, & quamvis ibi, ut alias rectè observat Amenus loc. cit. num. 104. sit sermo de sententia definitiva, & non de interlocutoria, ut in nostro casu; tamen adhuc facit pro nobis per rationem adductam sub num. 14. & ne alias innocens injuste vexetur, cum punitus, & emendatus pro innocente habeatur. Quamobrem statuta Salmantiensis in Ordine Minorum cap. 7. vers. Quicumque Frater Ord. Seraphic. tom. 3. fol. 32. col. 1. redarguunt, & puniunt veluti infamatores & calumniatores objicientes alicui delictum, de quo punitus, & emendatus fuit.

16. Incorrigibilis completo carceris tempore, non est statim expellendus, sed adhuc post carcerem probatorium debet durare, & apparere incorrigibilis pro expulsione; colligitur ex verbis cit. decr. edit. sub Urbano VIII. §. 4. ibi: Elapsus autem anno (nunc sex mensibus ex dicta moderatoria sub Innocent. XII. §. 2.) si nihilominus non restiterit, sed animo indurato in sua pervicacia perseveraverit...

FERRAR. BIBLIOTECA. TOM. III.

verit.... ejici tandem possit; Passer. de homin. stat. tom. 3. quest. 189. art. 8. num. 565; Amen. loc. cit. quest. 14. num. 1. Donat. loc. cit. quest. 19. Pasqualig. loco citato num. 1070. Quod autem adhuc duret incorrigibilitas post carcerem probatorium, duobus modis cognosci potest, signis scilicet, vel factis. Signis cognoscitur, si reus minime se humillatum ostendat, ac de præteritis delictis non penitens, immo potius pervicax & obduratus appareat, in blasphemias, imprecationes, & minas erumpendo ob talem incarcerationem, dicendo se velle de suis æmulis ulcisci, & hujusmodi: Factis autem cognoscitur, si se simulans emendatum, eductus de carcere, reddit ad pristinum vomitum alia facinora perpetrando. Unde si post carcerem probatorium uno ex his duobus modis appareat adhuc durare incorrigibilitatem, ea redacta ad formam judicii per claras probationes, post tunc servatis aliis servandis expelli; sic cit. Doctores. Non adest tamen obligatio ipsam expellendi, quamvis incorrigibilis in expressa sua obduratione persistat, sed facultativum est superiori, seu iudici, vel in carcere eum adhuc detinere, vel ad expulsiorem procedere, ut apparet ex cit. decr. jussu Urbani VIII. editis, ubi: Ejici tandem possit, quibus verbis denotatur facultas, non autem obligatio ejiciendi; Sanctor. de poenitent. quest. 3. cap. 15. fol. 255. Mattheuc. loc. cit. num. 22. Ameno l.c. numer. 122.

Facultas expellendi incorrigibiles in decretis jussu Urbani VIII. editis §. 4. erat restricta in Generalem tantum cum consilio, & assensu sex patrum ex gravioribus Religiosis, ibi: Ab ipsomet Generali tantum de consilio, & assensu sex patrum ex gravioribus religionis eligendis in singulis capitulis, vel congregat. generalibus. In decretis autem editis jussu Innocentii XII. §. 3. extenditur ad Provinciales, accedente approbatione Generalis; ibi: Quod facultas Generalibus Ordinum de consilio, & assensu sex ex gravioribus Religiosis in singulis capitulis, & congregationibus generalibus ad causas ejiciendorum eligendis attributa, extendatur etiam ad quoscumque Provinciales, qui electis pariter in congregationibus provincialibus sex gravioribus de propria provincia Religiosis à Generali confirmandis, de illorum consilio, & assensu causis hujusmodi cognoscant, & ad effectum ejiciendi incorrigibiles sue provincie, & ejectionem pronuntiandi, accedente approbatione Generalis, desinant; Salva semper Sancte Sedis, & Sacre Congregationis Concilii in causa recursus, & appellationis auctoritate. Non potest tamen nec à Generali, nec à Provinciali hæc potestas expellendi alteri delegari, ut habeatur ex responsione Sacra Congregationis Concilii data die 21. Junii 1652. antequam fuisset extensa ad Provinciales per dict. decreta sub Innocentio XII. edita 24. Julii 1694. Interrogata enim tunc per varia proposita dubia à Procuratore Generali Ordinis S. Marie de Mercede; Ad tertium dubium propositum sub his verbis: Tertio: An Generalis Ordinis possit delegare facultatem ejiciendi à Religione Provincialibus pro eorum provinciis, seu Commissariis, vel Vicariis Generalibus, & an delegatio sit à Generali facienda in quolibet casu, an vero indefinite in omnibus casibus? Respondit: Generalem Ordinis non posse delegare facultatem ejiciendi à Religione Provincialibus per eorum provincias, seu Commissariis, vel Vicariis Generalibus.

Electio sex graviorum Patrum à dictis decretis statuta, licet per prima decreta edita sub Urbano debuisse fieri in singulis capitulis, vel congregationibus generalibus, ut patet ex §. 4. ibi: De consilio & assensu sex patrum ex gravioribus Religionis eligendis in singulis capitulis, vel congregationibus; Per secunda tamen decreta edita sub Innocentio potest fieri in capitulo vel congregatione provinciali, & debet per Generalem confirmari, ut patet ex §. 3. ibi: Electis pariter in congregationibus provincialibus sex gravioribus de propria provincia Religiosis, à Generalibus confirmandis. Talis electio non est necesse quod fiat per vota totius capituli, sed sufficit, quod fiat per vota totius Diffinitorii generalis pro ordine, & per vota totius Diffinitorii provincialis pro provincia; colligitur ex verbis ipsorum decretorum, quæ tribunt facultatem eligendi illos sex patres in capitulis, ac in

quasi. 189. art. 8. num. 656. Et Sacra Congregatio de mandato Sanctissimi vult sic exacte observari d. cap. final. de Regul. & omnia disposita in cit. decretis. quod contra transgressores imponit poenam ipso facto incurrendam, privationis omnium officiorum, quae tunc obtinebunt, visoque activa, vel passiva, ac perpetua inhabilitatis ad illa imponenda obtinenda, ibi §. 9. "Si quis vero ipsorum adversus ea, quae superius praescripta sunt, vel eorum aliquid quovomodo facere, vel moliri presumpserit, ipso facto poenam incurrat privationis omnium officiorum quae tunc obtinebit, visoque activae, vel passivae ac perpetuae inhabilitatis ad illa posterum obtinenda, poenaeque hujusmodi sanctitatis suae, ac Sedi Apostolicae reservata, iisdem superioribus etiam generalibus, & protectioribus, illam moderandi, seu relaxandi potestate penitus interdicta, & nihilominus sit irrita, & inane, quidquid secus a quoquam actum extiterit."

56. Ejectus rediens ad religionem non tenetur de novo Novitium obire, & professionem emittere, quia quantum ad experimentum morum supplet spes evidens emendationis, & quantum ad professionem non fuit prior extincta, sed solum eius obligatio ad tempus, quo ille extra religionem mansit, fuit quoad aliqua suspensa; Rodriguez tom. 1. q. 9. regular. quest. 30. art. 28. Sanchez lib. 6. in Decalog. cap. 9. num. 33. Lezana tom. 2. cap. 23. num. 9. Donat. loc. cit. q. 17. num. 1. Ameno loc. cit. part. 3. quest. 16. num. 101. Matthaeus. l. c. num. 34. &

57. alii. Ejectus rediens praecedendo a statutis, & constitutionibus uniuscujusque religionis, non est statim restituendus ad gradus, & praedentias, sed prius probandus est, & spectandum, quod exemplo bonorum operum & exercitio actum virtutis se dignum ostendat, Ameno loc. cit. part. 3. quest. 19. num. 113. citans alios, Matthaeus. loc. cit. num. 35. Immo Donatus loc.

58. cit. quest. 27. m. 3. citans Sanchez, & Rodriguez dicit expresse, quod ejectione redentes non debent restitui ad eundem locum, gradus, & honores, quibus antea fruebantur; non enim decet recedentes a Religione veteranos praecedere Religiosos, qui quotidie portaverunt pondus diei, & aestus, & semper in amore fraternitatis, & jugo obedientiae famularum praestiterunt; & sic tenent etiam Lezana loc. cit. num. 9. Suarez tom. 4. de Relig. tract. 8. lib. 3. cap. 5. num. 17. & alii.

59. Ejectus a Religione ob crimina falsa, quae ipse sibi ad hunc finem imposuit, non est securus in conscientia, extra illam, sed est verus apostata; quia talis ejectione est involuntaria, & fraudulenta, utpote fraudibus, & falsitatis extorta, & propterea nihil ipsi suffragatur; arg. cap. Sedes 14. de rescriptis, ibi: Quia fraus, & dolus ei patrocinari non debent, cap. Tux 12. de Clericis non resident. cum aliis Juribus adductis sub num. 51. Unde tenetur detegere fraudes, & redire ad Religionem. Anton. à Spiritu Sancto. Directi. Regular. tract. 4. dist. 3. reb. 12. num. 495. Sanchez l. 6. in Decalog. cap. 9. num. 67. Bonacina de clausur. quest. 2. punct. 12. §. 1. num. 13. Lezana verb. Ejicere num. 16. Donat. loc. cit. quest. 56. num. 1. &

60. alii. Et hoc etiam est dicendum de sic expulsi post vota biennii à Societate Jesu; Si quis enim ex istis falsa crimina sibi imponat, vel etiam eo fine delinquat, ut à Societate expellatur, non remanet tutus in conscientia, quamvis sua vota biennii fuerint conditione emissa, scilicet pro tempore, quo eum Societas alit, & retinet. Nam non liberatur ab obligatione voti conditionalis, qui vivit conditionem non impleti, ut liber evadat, & qui vivit Religionem, votum non implet, si delinquit eo fine, ut non admittatur, sicut in proposito non liberatur, & solvitur à votis biennii Jesuita, nisi quando ex parte Societatis ejectione est voluntaria, qualis non est in casu, sed per malitiam extorta, & ita ejusdem Societatis Congregatio Generalis Decret. 18. §. 4. cum protestatione decreti; sic Sanchez lib. 7. in Decal. cap. 9. quest. ult. num. 96.

61. Ejectus juste, si emendatus ad claustra rediens, non admittatur, potest tuta conscientia remanere in seculo, & instar Clericorum sacramenta recipere; per ipsum enim non stat quominus in pristinam Religionem

tationem, & vitae necessaria, quia hoc non est contra votum paupertatis, nec professi sunt carere his rebus, unde si à Religione non concedantur, & ipso datur licentia querendi, & habendi illas, Lessius lib. 2. de Just. cap. 41. dub. 15. num. 112. Lezana tom. 1. cap. 23. num. 14. alia enim computent ei de Jure naturae, & casus necessitatis semper censentur excepti; Tum quia in ipso metu actus ejectionis ab ordine censetur et facta facultas saltem tacite de his omnibus nomine Religionis disponere. Barbosa in cap. final. de Regul. quest. 7. num. 5. Rodriq. tom. 1. quest. 30. art. 29. Donat. l. cit. q. 46. num. 7. & alii passim. Non potest autem ejectione facere expensas magnas superfluas, nec donationes illicitas, aut rerum pretiosarum, & magni valoris, & accipientes ab illo tenentur ad restitutionem, quia ejectione non est dominus eorum, quae possidet, sed solum administrator nomine Religionis in ordine ad supradictos usus necessarios; quamvis tamen possit expendere, & donare res minus pretiosas, & parvi valoris absque eo quod accipientes teneantur ad restitutionem, quia quoad ista censetur habere facultatem tacitam à Superioribus Religionis, à qua sit expulsus. Lessius lib. 2. de Justitia cap. 41. dub. 15. num. 112. Molina tom. 2. de Justit. disp. 276. §. 120. Lez. l. cit. num. 14. Donat. l. cit. q. 50. n. 16. & 17. & alii.

70. Ejectus non potest testari de bonis acquisitis in seculo, quia potestas testandi pugnat cum voto paupertatis; nec ejectione est dominus illorum bonorum, cum ex dictis habeat simplicem usum facti, & facultatem disponendi de his solummodo quoad dictos usus sibi necessarios, dum vivit. Sic Lessius loc. cit. num. 113. Clavis Regia lib. 6. cap. 9. num. 28. Donat. loc. cit. q. 49. num. 2. Lezana l. cit. num. 14. & communis aliorum.

71. Unde si ejectione decedat extra claustra, omnia sua bona fiunt Camerae Apostolicae; prout expresse statuit Gregorius XIII. consit. incip. Offici nostri partes sedulo. Adverit tamen Passerinus de statu homin. tom. 3. quest. 189. art. 8. num. 529. hoc decretum non habere locum de omnibus bonis Religiosorum, sed de illis, quae acquisierunt extra claustra degentes. De his enim bonis loquitur constitutio Pauli IV. incip. Postquam; & patet etiam ex cit. Consist. Gregorii XIII. ubi dicitur, tempore, quo extra claustra hujusmodi fuissent acquisita, & tandem §. 3. statuit ut bona omnia per Regulares degentes extra claustra acquisita, spectent ad Camerae Apostolicam, ideo quia Religiosus acquisivit antequam egrederetur de claustro, concludit dicit. Passerinus, Religionem manent, nam fuerunt iam illi acquisita. Hinc à fortiori manent Religioni, & illi debentur bona illorum Religiosorum, qui cum legitima facultate suorum superiorum itinera arripientes, vel apud Parentes, Amicos, Benefactores religiosas vacationes obtinentes, per accidens ibi decedunt; & ita censuit Sac. Cong. Episcop. & Regul. in Excellent. 11. April. 1600. §. 30. Junii 1604. Ejectus si extra claustra decedat, debet sepelli in sepulcro à se electo, cum sit sui juris quoad electionem sepulcri; Si vero decedat nulla facta electione, sepelli debet in ecclesia parochiali, non autem in regulari, quia ejectione à Religione statuitur sub Jurisdictione Episcopi, eo modo quo ceteri Clerici illi subdantur, cit. §. 4. decret. edit. sub Urbano VIII. ibi: Sic vero Ejecti, quandiu non redierint ad Religionem, in

(a) "Cum aliqui requirant identitatem specificam delictorum.

(b) "Videntur aliquibus non nisi delicta extra claustra commissas, expulsionem puniri posse, perinde ac ea, quae in claustris patrantur, corruptelam, ac perniciem Ordini nullam afferant.

(c) "Ne excludantur privatae monitiones, quaeque ad juris apices probari nequeant.

(d) "Quandoque à Sacra Poenitentiaria absoluti, si- ve ab ejusdem Sacrae Poenitentiarie, sive ab Ordinis majori moneri delinquentes, ac puniri personaliter solent.

(e) "Ne excludantur apostasiae, quae cum ob indulgentiam à Sacra Poenitentiarie absolutio, vel aliam ob Ferrar. BIBLIOTEC. TOM. III.

habitu clericali incedant, atque Ordinarii loci jurisdictioni & obedientiae subsint, ergo instar eorum in ecclesia parochiali tumulantur. Anton. à Spiritu S. directior. Regular. disp. 3. reb. 12. num. 493. Pellizar. tract. 8. cap. 8. num. 38. Ameno loc. cit. part. 3. quest. ult. & alii.

Afferitur supplex libellus SS. D. N. Benedicto XIII, 75 porrectus ab Ordine Fratrum Minor. cum ejusdem Pontificis favorabili responso pro moderatione Bullarum circa expulsionem incorrigibilium; & est tenoris sequentis.

BEATISSIMO PADRE.

Intar.

62. Nel prossimo passato Capitolo Generale dell' Ordine dei Frati Minori celebrato in Milano tra gli altri Statuti fatti, e stabiliti di comune consenso di tutta la Religione, e di già stampati coll' approvazione della Santità Vostra, si legge al num. 4. Supplicatur Sanctissimum ad Officialibus Curiae huiusmodi Bullae expulsivae incorrigibilium ad normam Statutorum antiquorum. Supplicatur per tanto Vostra Beatitude a nome di tutto l'Ordine Fra Giuseppe Maria d'Evora Commissario Generale di Curia del medesimo, acciocché derogando alle Constituzioni della Santa Memoria de' Papi Urbano VIII. ed Innocenzo XII. circa questa materia, come quelle, che secondo l'esperienza ha dimostrato, non possono mai ridursi in pratica, si compiacca permettere il servarsi l'ordine degli Statuti antichi, a tenore del foglio ingiunto, & qui sotto trasritto, in un Congresso Generale dopo matura riflessione, ed esame conchiuso, ordinando, che basti alli medesimi Statuti aggiugnersi con rescritto della Santità Vostra, senz' altra ulteriore spedizione di Decreto, Bolla, o Breve, che della Grazia &c.

In expulsiione Incorrigibilium universo Ordini nostro maxime salubri, & necessaria, nedum ad religiosam pacem conservandam, atque candorem ordinis conservandum; ejectione perturbatoribus & scandalosis fratribus suo malo exemplo, & conversatione alios praevertentibus, & propterea à Sacerphico patre nostro Francisco in suo testamento maledictis, verum etiam ad ipsam regularem disciplinam, ubi viget, augendam, & ubi deficit, instaurandam, ob timorem exhinde inquietis, & discolori faciendum; Servato jure communi, reus post tria delicta gravia ejusdem (a), vel diversae speciei (b) intra, vel extra claustra commissa, si aliquando de iis (c) monitus, & punitus iudicis, vel paternaliter (d) fuerit, & constet per iudicem iam, vel (e) per provinciam regesta, in carceribus per aliquod (f) tempus detinere, & examinatis actis alias factis seu (g) sententiis contra reum ipsum alias latis, vel (h) nobis actis denuo confectis; si iudice tria gravia delicta, ut supradictum est, probata sint, à suo Ministro provinciali cum provinciae Definitorio incorrigibilis declarati possit, non tamen expelli, nisi prius à Superiore Generali, cui acta hujusmodi mittenda sunt, de consilio sex graviorum Patrum, & cum voto Domini Consultoris secularis, ejectionis sententia approbata, & confirmata sit. Si Sanctissimo Domino Nostro placuerit.

Res.

causam formali processu iudicata non fuerint, in aliquem relaxari sint provinciae librum, qui utique in foro ea saltem fide gaudere debet, quae negotiatorum codicibus adhiberetur &c.

(f) "Cum Urbani VIII. constitutio annuam, Innocentii XII. semestrem carcerationem requirit, ex decrero autem Sacrae Congregationis memoratum tempus, vel continuari debeat, vel interruptum reintegrari.

(g) "Juxta enim ordinis constitutiones elapso semestri ab executione sententiae, solo poenali iudicio retento, cuncta reliqua comburi debent.

(h) "Ut carcerationis tempore delicta iudicis probati possint."

2 Res.

